

چطور وقتی اهرم فشار مناسبی نداریم، در مورد حقوق مذاکره کنیم

منبع: *Fast Company* / مترجم: علی فتحی کارشناس ارشد مدیریت اجرایی

" تنها به این دلیل که شما تازه فارغ التحصیل شده یا قصد تغییر شغلتان را دارید، نمی شود که راجع به دریافتی تان نپرسید."

اگر یک بحث اعصاب خورده‌تر از مصاحبه شغلی وجود داشته باشد، آن چیزی جز مذاکره برای حقوق نیست. حالا اگر شما تازه فارغ التحصیل بوده یا قصد تغییر شغل داشته باشید، ریسک بالاتر هم می‌رود. چطور می‌خواهید یک نفر را متلاعنه کنید که بدون در نظر گرفتن تجربه، قبول کند شما ارزش بیشتری از آنچه می‌گوید دارید؟

وقتی قصد مذاکره دارید اینطور به نظر می‌رسد که مجبورید اولین پیشنهاد را پذیرید، ولی اگر انجامش دهید، خودتان را یک فرد زیان ده مالی می‌کنید. همان‌طور که لیدیا دیشمن از شرکت فست در قسمت قبلی گفت، مذاکره نکردن اولیه درباره حقوق‌تان-اگر تا ۶۰ سالگی کارکنید- می‌تواند تا ۵۰۰ هزار دلار شما را عقب بیاندازد. این کار یک روش معمول برای شرکت است که پیشنهادات اولیه‌شان را کم در نظر می‌گیرند، زیرا معتقدند که کارجویان قبول می‌کنند.

ژاکلین تویلی، مربی فنون مذاکره و نویسنده کتاب مسیریابی جنگل شغلی می‌گوید: یک توصیه برای متخصصان جوان دارد که روش‌های زیر را در نظر بگیرند تا حد ممکن خود را در جایگاه محکم‌تری قرار دهند.

با اعضا انجمن متخصصان صنعت مورد نظرتان گفت و گو کنید

تقریباً هر مقاله‌ای که درباره مذاکرات حقوق است، این را می‌گوید که اولین قدم در مذاکره این است که تحقیق کنید، با فهمیدن ارزش بازاری جایگاه‌تان شروع کنید. گوگل و گلس دور ابزار مناسبی هستند اما اگر واقعاً می‌خواهید آماده باشید، توصیه تویلی این است که به این ابزار بسته نکنید.

"به افراد می‌گوییم که با متخصصان آن حرفه صحبت کنند. آن افراد دقیقاً می‌دانند قرار است چه اتفاقی بیافتد" تولی می‌گوید، به جای اینکه بپرسید "چقدر حقوق می‌دهید؟ بگویید من این شغل را در این شهر در نظر می‌گیرم و فکر می‌کنم ارزش من ۸۶۰۰ دلار در سال است، نظر شما چیست؟"

شما می‌توانید دقیق‌تر هم عمل کنید، به اختلاف حقوق جنسیتی هم دقت کنید، تولی پیشنهاد می‌کند کارجویان هم با مصاحبه‌گران زن و هم با مردان صحبت کنند. "می‌دانیم که به زنان حقوق کمتری نسبت به مردان می‌دهند، پس در آن موقعیت فقط زنان را خطاب قرار ندهید."

با مصاحبه‌تان مثل یک "امتحان جای خالی را پر کن" برخورد کنید

تولی گفته است: "به داوطلبان گفتتم وقتی توضیحات شغلی را دیدید، به عنوان یک امتحان جاخالی در نظر بگیرید. بیشتر اوقات تصویر و کاملی از کار روزانه به شما لو نمی‌دهند". وی داوطلبان را تشویق به تولید سوالات متعدد و خواندن بین خطوط می‌کند. برای مثال، اگر در تو صیف شغلی برای وظیفه شما گفته شد، شما پروژه‌های ویژه‌ای بر اساس زمانبندی دریافت می‌کنید، باید بپرسید، چه نوع از پروژه‌های ویژه منظور شماست؟ شرکای کلیدی دخیل در پروژه چه کسانی هستند؟ بر اساس جواب‌هایی که می‌گیرید، احتمالاً کانال‌های ارتباطی که می‌توانند شریک بالقوه پروژه باشند را پیدا کنید.

یک شیرجه عمیق در مسائل خاص به شما این امکان را می‌دهد که تعداد زیادی اهرم فشار برای انتخاب داشته باشد که احتمالاً خیلی زود نمایان نمی‌شوند، "این روش مخصوصاً در زمانی کاربرد دارد که شما تجربه صنعتی زیادی نداشته باشید". زمانی که روند مصاحبه تمام شد، شما می‌بایست تصویر واضحی از این مسأله داشته باشید که چطور می‌توان به سازمان، ارزشی اضافه کرد. تولی پیشنهاد می‌کند که متقاضیان شغل، آماده‌سازی خود را با استفاده از این اطلاعات و پرسیدن از خودشان شروع کنند، از قبیل اینکه: "چطور می‌توانم از مهارت‌هایم به عنوان قدرت استفاده کنم؟" دادن جواب‌های واضح به این سؤالات به شما کمک می‌کند تا در وقت مذاکره، معامله خوبی داشته باشید.

از روش STAR برای بزرگ جلوه‌دادن تجربیات خود استفاده کنید.

وقتی درباره تجربیات صحبت می‌کنیم، تولی طرفدار ویژه روش ستاره است- موقعیت، وظیفه، عملکرد و نتیجه) مخفف حروف اول این چهار کلمه). او می‌گوید: مصاحبه‌گران برای شما سؤالی مطرح می‌کنند درباره مواجهه با تعارض در محیط تیمی، و شما می‌خواهید از شبیه سازی شغلی در قالب یک پروژه گروهی در حد سال دوم دانشگاه استفاده کنید. تشریح پروژه و محیط پیرامون آن که به تعارض منجر شده، اتخاذ عمل مناسب برای رفع تعارض و نتیجه گیری. این فرمولی ویژه برای ذشان دادن این نکته است که شما دارای تجربه مرتبط به شغل مورد نظر هستید، حتی اگر این چنین نباشد.

برای کسانی که شغل عوض کرده و آنها یک کار پاره وقت دارند، تولی توصیه می‌کند نتایج ملموس و اعداد و ارقام مرتبط را حتی در حد روش‌های فروش یا درصد سود بیان کنند. مطمئن شوید که آنچه از تجربیات خود آموخته اید و اینکه ممکن است آن آموخته‌ها را در جایگاه مورد مصاحبه بکار ببرید را بیان می‌کنید. این کار به مصاحبه‌گران ذشان می‌دهد که شما "مسیر دریافت یادگیری و رشد بسیار خوبی دارید"، تولی می‌گوید، و این کار سبب می‌شود صاحب بینشی شوید که آموخته‌های زندگی واقعی را در موقعیت واقعی جهانی بکار ببرید.

دانش حرفه‌ی صنعتی خود را نشان دهید

حتی اگر تجربه‌ای در صنعت ندارید، می‌توانید ارزش‌تان را به‌وسیله شرح دادن دانش صنعتی‌تان نشان دهید. تولی می‌گوید کارجویان می‌بایست قادر باشند درباره قدم‌های گسترش کارشان صحبت کنند.

راهی پیدا کنید تا ب فایدگی تان را به فایده تبدیل کنید

متأسفانه، مذاکرات مملو از تبعیض، تقلب و راهکارهای مخفی‌اند. اگر متقاضیان بتوانند، تبعیض‌های محتمل را در زمان مناسب تشخیص دهند، می‌توانند راهی برای کارکردن روی آن پیدا کنند. بله، این کار یعنی اقدام درباره چیزهایی که تجربه نکرده. همانطور که استفان وزا در مقایسه قبلی درباره شرکت Fast نوشت، تمام داستان درباره این است ارزشتان را به شرکت نشان دهید. وی همچنین نوشت: اگر شما با نوع جدید فناوری آشناشی دارید، حتماً ذکر کنید که شرکت زمان و منابع خود را با استخدام شما ذخیره کرده، زیرا نیازی به تعلیم شما نیست.

ریسک اقدامات خود را کاهش دهید

اگر فکر مذاکره، شما را دچار مشقت می‌کند، توییلی توصیه می‌کند، در موقعیت‌های کمتر ریسکدار به اجرا بپردازید. "برای شخصی که با مذاکره راحت نیست، توصیه من این است با سرویس‌های تکارشونده ماهیانه‌شان تماس بگیرند. حالا چه این واحد، فراهم کننده اینترنت شما باشد، یا بانک‌تان، از نماینده بپرسید، آیا در بهترین حالت ممکن هستم؟ سعی کنید که برای نرخ‌های کمتر سؤال کنید یا سرویس‌های اضافی که با نرخ فعلی‌تان سازگار باشد.

از دلسوزان واقعی نتیجه کارتان را جویا شوید

اخیراً توییلی پیشنهاد نقش بازی‌کردن را با دوست یا شخصی مطرح کرد که واقعاً بتواند سؤالات سخت از شما بپرسد و البته ترسی نداشته باشد که بگوید چه چیزی را باید اصلاح کنید. خیلی عالی می‌شود اگر شخصی که با او تمرين می‌کنید صاحب دانش درباره شغلی باشد که می‌خواهد برایش استخدام شوید.

توییلی همچنین تأکید بر اهمیت صدای خروجی گفته‌هایتان دارد. "اگر هرگز نگفته باشید ۹۴۰۰۰ دلار، صدایتان از گفتنش می‌گیرد، بدانید که حجم صدایتان در تمرين بسیار مهم است. قطعاً تفاوت فاحشی بین ۱۰۰۰۰ دلار یا ۲۰۰۰۰ دلار هست." برای مرحله به مرحله پیش رفتن، او توصیه می‌کند که متقاضیان صدایشان را در طول تمرين ضبط کرده یا فیلم برداری کنند تا بعداً بتوانند راجع به زبان بدنشان ایده بدهنند.

به عنوان یک متقاضی تازه وارد یا شخصی که شغل عوض کرده و سوابق آشکاری ندارد، به کار بردن نکات بالا سبب بدمست آوردن موقعیت قوی برای درخواست حقوق بیشتر می‌شود. اما در پایان، توییلی می‌گوید، مذاکره مثل عضله است: "هرقدر بیشتر تمرين کنید، بهتر نتیجه می‌گیرید."

او به کارجویان می‌گوید که خیلی نگران نباشند اگر درآمد اولیه شان، رضایت‌بخش نبود. "سخت کار کنید و کوشش باشید، اما آنچه انجام می‌دهید را بسنجید تا در موقعیت مناسب باعث پیشرفتان شود." برهمن اساس وقته زمان مذاکره برای حقوق بعدیتان رسید، بسیار مسلح‌تر از زمانی خواهید بود که کار را شروع کردید.